

SEMPRE HI HA UNA SORTIDA

A la mà, un llapis
sobre la taula,
un full en blanc,
tacat de llàgrimes.

La suor amara el seu cos
per por a l'insult, al plor.
Por a la desesperació,
a que juguin amb ell,
com si fos un drap brut.

Darrere, el seus companys
o millor, els seus dimonis interns.
El porten a un camí de penitent
amb por a fugir, a ser feliç.

Parla! No tinguis por de res,
que amb només una paraula,
la teva vida pot sortir d'aquest infern.

Pensa que, si la teva veu s'escolta,
altres callaran.
I tornarà el silenci i la il·lusió.

Somia, camina
pel camí de la tranquil·litat.
No caiguis. Parla, lluita,
i comença a volar.